

lem Frederik den Tredies Bibliotek og Christian den Fjerdes Proviantbygning og det nye kongelige Bibliotek og den gamle Vaabenbygning, maa De holde fri og ryddelig og indrette saaledes, at den passer til de Bygninger, som omgiver den, og saa lave disse Porte ind til Kavalergaarden, saa at meget faa Mennesker kan passere denne uden at lade Blikket falde der ud over. De vil da faa et Helheds- og Skønhedsindtryk med sig. Det har undret mig noget — og jeg har tidt tænkt paa, at jeg skulde drage det frem her i Salen —, at Pladsen ligger i et Kaos. Man skulde ikke have lagt det nye kongelige Bibliotek dernede, saa skulde vi nok have lagt Rigsarkivet et andet Sted, for saa var der blevet fri Udsigt fra Kavalergaarden helt ud over Kalvebod Strand. Det havde været den smukkeste Løsning af det hele, men den blev forskertset, da man byggede det nye kongelige Bibliotek, der heller ikke tager sig allerbedst ud set fra den nævnte Plads. — dersom jeg maa kritisere —, det tager sig med den elegante smukke Gavl meget bedre ud fra Christiansgade. Lad os endelig faa denne Plads ryddet. Der ligger der noget, som hedder Teatermuseet; det kan maaske være en meget god Indretning, men man maa belave sig paa, at det ikke kan blive ved at være der. Der er desuden flere Bygninger, som tilhører Artilleriet. Den Slags burde allerede nu skaffes af Vejen, man burde tage saadanne arkitektoniske Hensyn, at der allerede om et Par Aar her kunde være et af de skønneste Steder i København, hvad der kan blive, dersom man tager fat straks. Det vil jeg gerne bede Ministeren for offentlige Arbejder, eller hvem der har med dette at gøre, om at tage sig af.

Johannes Pedersen: Inden første Behandling af Finanslovsforslaget er til Ende, vil jeg gerne have Lov til at fremsætte en Anke mod Statsstyrelsen og paapege Tab, som jeg ofte har talt om her i Tinget, og som er paadraget de tvende Husmandskreditforeninger ved Loven om Oprettelse af Statshusmandsbrug. Denne Lov har paaført de tvende Kreditforeninger saa store aarlige Tab, at man begynder at blive lidt ængstelig til Mode og at spørge, om det ogsaa er rigtigt, at Samfundet ved saadanne nye Love paafører en Samfundsklasse, der støtter sig til en anden Lov, som er givet for ca. 30 Aar siden til Hjælp for den gamle Husmandsstand, Tab. Disse Tab, der nu er oppe paa en svimlende Højde, skyldes den Omstændighed, at de Huse, som de tvende

Husmandskreditforeninger nu har i Pant, bliver overflødige, fordi der bygges saa mange nye Statshusmandshuse, i hvilke Folk hellere vil bo. Der er i og for sig ikke saa meget at sige til, at de ikke holder af at bo i de lavloftede Huse, der har en høj Dørtærskel og en Dør saa lav, at man maa bukke sig, naar man træder ind, for ikke at rende Panden imod, men hellere vil bo i de nye Huse, der bygges paa Statshusmandsbrugene. Men saa maa Kreditforeningerne overtage disse Ejendomme, og derved paaføres der dem ikke saa ganske ringe Tab. Det er maaske nok muligt, at Kreditforeningerne burde tage Haand i Hanke med, at Vurderingen af disse gamle Bygninger blev lavere, men vi har nu en Gang de Panter og er nødte til at beholde dem; naar Ejerne forlader disse Bygninger, enten af den ene eller den anden Grund, staaer Kreditforeningerne tilbage med Smerten. Jeg finder, at det var en Opgave for Lovgivningsmagten at raade Bod paa dette Tab, f. Eks. ved, at Staten i en vis Aarrække, maaske 5 Aar, erstattede Kreditforeningerne det Tab; de led. Det forekommer mig at være et rimeligt Krav. Man kan ikke være bekendt at forlange, at den gamle Husmandsklasse selv skal bære det Tab; Foreningerne administrerer naturligvis saaledes, at de er i Stand til at bære Tabet, men de maa dække det ved at bruge af deres Reservefond. Hvis vi fik denne Hjælp, kunde Reservefonden i Stedet for anvendes til Fordel for de Interessenter, som har skabt den.

For ikke at trætte Tinget mere paa dette sene Tidspunkt vil jeg opfordre Indenrigsministeren til at tage det Lovforslag, som blev vedtaget i Folketinget i Fjor, medens det i det høje Landsting blev lagt ad acta, op paa ny og interessere sig for det paa samme Maade som Indenrigsministeren i det sidst afgaaede Ministerium, bede den nuværende højtærede Indenrigsminister om at sørge for, at dette Lovforslag bliver gennemført, da Bestyrelserne baade i Østifternes Kreditforening og i den jydsk Husmandskreditforening venter paa Lovforslagets Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det er vedtaget her i Folketinget. Thi hvis vi ikke faar det gennemført paa den Maade, er det ikke til nogen videre Hjælp eller Støtte for Kreditforeningerne. Vi trænger til at faa det gennemført, for at vi derved kunde beholde nogle af de gode Panter, som forskellige af de andre Kreditforeninger tager fra os, fordi Kreditforeningerne jo er inde paa en Konkurrence med Hensyn til Ydelse af Laan, og